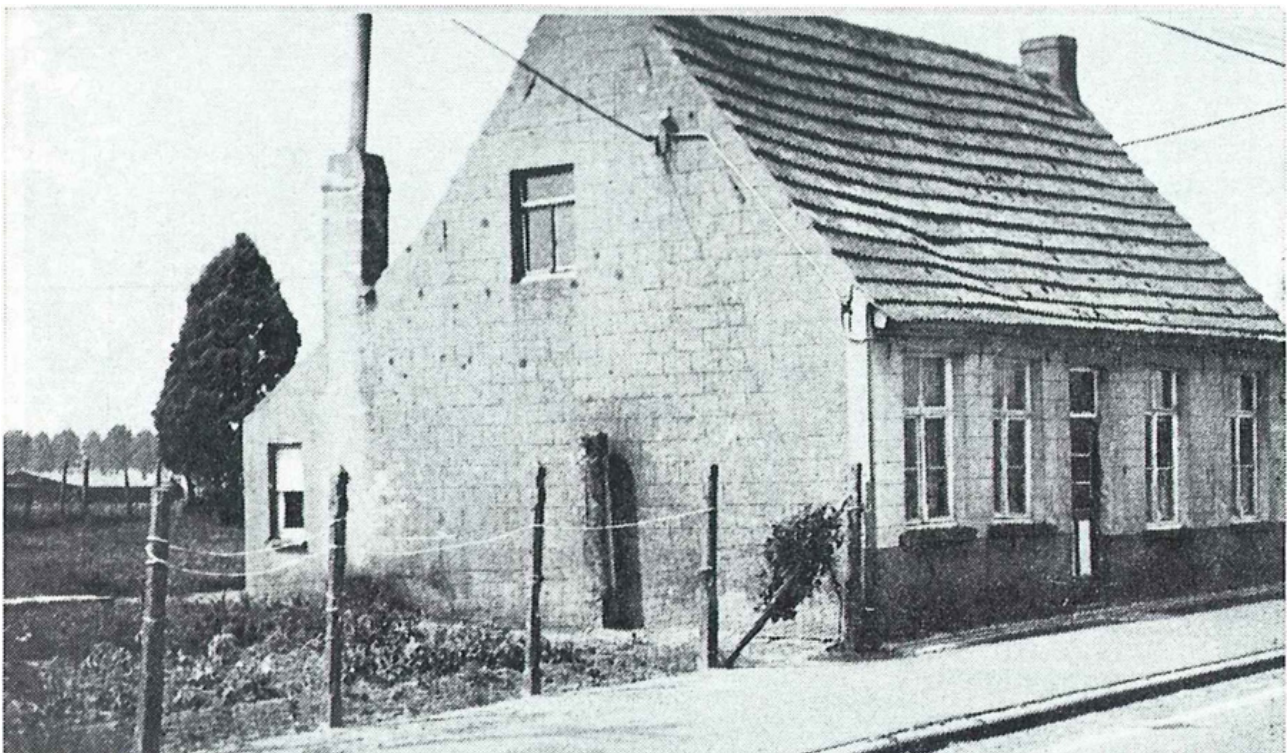

Uit tijdschrift "Ons Meetjesland", 1984, 17de
jaargang, nr. 4

KEIZER KARELS PALEN IN WATERVLIET

De oude grenspaal, die nu ingeplant staat aan het huis van Miel Tollens, op de hoek van de Krabbedijk en de Ketterijstraat, was reeds tweemaal het onderwerp van een miniartikeltje in Ons Meetjesland (I). We kunnen niet anders dan verheugd zijn over de interesse die ze opwekten want elk van beide riep onmiddellijke reacties op bij burgemeester Van de Keere van Sint-Laureins, die, desgewenst, de medewerking van het gemeentebestuur verzekerde. Gretig zijn we daar op ingegaan en na één week reeds bekwamen we de officiële toelating van het schepencollege om het gedeelte van de grenspaal, dat in de grond verborgen zat, te onderzoeken op mogelijke aanduidingen.

Een soort mystiek huwelijk tussen Keyser Karel en Marie Tollens.

Dat het nog een tijdje geduurd heeft, was te wijten aan allerlei omstandigheden en aan het feit dat Marie, de zesennegentigjarige (!) dochter van Miel Tollens, rond de paal nog wat "groenselkens" staan had, waarvoor ze de burgemeester de nodige eerbied afsmeekte. Uiteindelijk is het dan toch gebeurd. Romano Tondat, (wie anders ?) is er op

uit getrokken met schop en spade, op die ijzige koude zaterdagmiddag, de laatste van februari. Een noord-oostwind scheerde over de polders en verkleumde handen en voeten van de schaarse straatlopers. Alleen het kleine huisje van Marie bood enige beschutting, en dat was maar goed ook.

Zoals de paal er nu staat, werd hij eerst langs de westzijde blootgemaakt, daarna de zuidkant en uiteindelijk de oostkant. Door het terug toedekken vooraleer een andere zijde werd uitgegraven, bleef het gevaarte van ruim tweehonderd kilogram overeind, zonder al te grote risico's. Helaas, nergens was een schild, een inschrijving of een ander kenteken te bespeuren, alleen een brute uitgehouwen steenklomp, in de ruige vorm van een balk met vierkant grondvlak. De noordzijde kon niet nagegaan worden, omdat deze slechts op een tiental centimeter van de huisgevel staat. Het is echter weinig waarschijnlijk dat hier andere sporen zouden gevonden worden.

Of het nu nutteloos werk was ? Nee toch ! We weten nu in ieder geval dat er niets op staat en dat is ook een bevrediging. We kunnen misschien nooit meer de zekerheid verkrijgen of precies DEZE paal, ingevolge het beveldschrift van keizer Karel in 1528, op DEZE plaats werd gesteld, hoe groot de waarschijnlijkheid ook is. Zo zullen we steeds met vraagtekens blijven rondlopen. Het enige dat we kunnen doen is te betrachten zoveel mogelijk zekerheden te verwerven, en dat gebeurde hier met de spontane medewerking van het College van Burgemeester en Schepenen, van Romano Tondat en... van Marie Tollens. Een oprecht woordje van dank lijkt daarom wel gepast.

J. DE PAEPE